

Af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

C. Det kongelige Theater og Kapel.

6) Under Indtægter tilføies et nyt Numer:

„5. Extraordinær Indtægt ved Leie af Dagmartheatret . . . . . 150,000 Kr.“
Som Følge heraf forandres Endesummen „714,232“ til „864,232“.

7) Under Udgifter tilføies et nyt Numer:

„15. Extraordinær Udgift ved Dagmartheatrets Leie og Drift . . . 110,000 —“
Som Følge heraf forandres Endesummen „810,786. 27“ til „920,786. 27“ og
Statskassens Bidrag til det kongelige Theater og Kapel „96,554. 27“ til „56,554. 27“.

Det første Affnit, somfattes under Forhandling, var det, der vedrørte Udenrigsministeriet, nemlig Lovforslagets § 18 (se Tillæg A. Sp. 35—36), hvortil svarer Betænkningens Nr. 23 (se Tillæg B. Sp. 147—148) og Ændringsforslag Nr. 13 (se Tillæg B. Sp. 349—350).

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Der findes kun eet Ændringsforslag til § 18, og dette staar i Forbindelse med det bekendte Handelsdepartement-Spørgsmaal paa § 19, som jo vil finde sin Afgjørelse der. Jeg finder derfor ingen Anledning til nu at udtale mig videre derom, saa meget mere som Forslaget jo er bekendt og gjentagne Gange har været forfattet her i Thinget. Forøvrigt findes der ikke Noget under Udenrigsministeriets Budget, saa jeg kan indskrænke mig hertil.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Affnit.

Formanden (Høgshov): Afstemningen over dette Punkt vil ikke finde Sted, førend det har været til Afgjørelse her i Thinget under § 19 Nr. 15, med hvilket Afstemningspunkt ogsaa dette vil staa eller falde.

Det næste Affnit, somfattes under Forhandling, vedrørte Indenrigsministeriet, nemlig Lovforslagets § 6 (se Tillæg A., Sp. 13—20), hvortil svarer Betænkningen Nr. 15—19 (se Tillæg B. Sp. 137—144) og Ændringsforslag Nr. 11, (se Tillæg B. Sp. 347—48).

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Under § 6 findes kun eet Ændringsforslag vedrørende Ribebanen, der er stillet af et Mindretal, og som jeg altsaa ikke skal komme

nærmere ind paa. Derimod findes der i Betænkningen en dertil svarende Bemærkning, og desuden findes der vedrørende Indenrigsministeriet en anden Bemærkning i Betænkningen paa et andet Sted, som jeg nærmere skal henlede Ministerens Opmærksomhed paa for at høre hans Udtalelser. Den første Bemærkning i Betænkningen vedrører Telegrafvæsenet og er et Samraads-Spørgsmaal om Benyttelsen af Jernbanepersonalet til Besjergelse af Telegrammer. Det er i Udblandet almindeligt, at man kan faae besjergt private Telegrammer paa Jernbanestationer, gennem Jernbanepersonalet — efter, hvad der er Udvalget meddelt — uden at behøve at henvende sig paa Telegrafstationen, og at dette for Rejsende er en betydelig Besparelse af Tid, er der ingen Tvivl om. Der har været forhandlet om Sagen med Ministeren, og jeg nævner det kun her for at høre, hvorvidt den ærede Minister tror, at der kan ske Noget ad administrativt Veie til Rettelse for Publikum i Besjergelsen af Rejsendes Telegrammer. — Den anden Sag, der er omtalt i Samraad, er allerede omtalt ifjor og skriver sig fra et Par Aar tilbage, da første Gang Spørgsmaalet om Telegramtaxternes Forhøielse blev reist fra Ministeriets Side. Allerede den Gang gif Udvalgets Flertal ind paa en Revision af Taxterne, men vilde ikke gaa ind paa nogen Forbyrdelse af disse og heller ikke tilstgite en Forhøielse af Statsindtægterne gennem Telegrafvæsenet. Grunden til, at man var villig til at foretage en saadan Revision, var den, at det blev fremhævet, at Telegrafpersonalet var stærkt overbyrdet; og det var en af Grundene til, at man var nødt til stadig at kræve yderligere Forhøielse paa Budgettet, at der vilde kunne opnaas Besparelser i Administrationen, naar man kunde indskrænke Arbeidet noget, og at en Veie til at indskrænke Telegrafpersonalets Arbeide var at vænne Publikum til at benytte saa faa Ord som muligt til Telegrammerne.